

SURINAAMSCH

Courant.

LETTERKUNDIG

Dagblad.

Dingsdag den 9ten Junij

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 5 Junij 1835.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de Zitting van het Brood bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Centen, moet wegen 11 Onzen.

En dat van 4 Centen, 5 Onzen en 1 Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 5 Junij 1835.

(25467) Alon S. A. WITTERING en H. J. A. WITTERING, in qualiteit als Administrateurs van de Plantagien Domburg en Pietersburg, zich bij rekest aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de navolgende *Honderd* e. Drie Slaven met namen: *Bachus, Bosson, Baron, Cornelis, Cesar, Cornelis, Cohn, Dazan, Dick, Frank, George, George, Hendrik, Juniter, Janbaas, Luitenant, Louis, Louis, Mentor, Maart, Primo, Profft, Pietje Vrede, Mariaantje, Anna, Atje, Abda, Apollina, Anna, Anna, Amelia Aurora, Bessie, Belona, Cleopatra, Coquette, Cristina, Cornelia, Carolina, Charlotte, Coquette, Dambi, Dora, Diana, Elisabeth, Francina, Fortuna, Fannij, Helena, Johanna, Salut, Janette, Jacoba, l'Esperance, Leentje, Martina, Nelly, Patientie, Powijna, Premierre, Rosa, Rosetta, Sara, Susanna, Seraphina, Sibelle, Sophie, Saraatje, Adriaan, Alexander, Arenki, Bienvenu, Charles, Clarina, Jider, Eduard, Venis, Farwell, Hamphreij, Jacob, Jankij, James, Peck, Wimpie, William, John, Anthonetta, Animba, Agnis, Augustina, Bergere, Clarinda, Constantia, Sindaili, Eleonor, Elisabeth, Mentje, Mari, Regina, Cecilia, Treintje, Vannij, Wilhelmina*, van de Plantaadje Domburg af- en op de Plantaadje Pietersburg over te schijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van veertien dagen na de dagtekening dezer, van hun vermeend recht of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 22 April 1835.

Frankrijk.

PARIS, 20 April.

De stad Parijs is en zal altijd zijn een stad van grillige, zonderlinge verschijnselen en contrasten. De bevolking die haar bewoont gelijkt naar een onoplosbaar raadsel. Onder Lodewyk XIV was die bevolking fijn vroom, onder Lodewyk XV en Voltaire was zij los en ongeloovig; in onze dagen is zij dit alles te samen genomen: hetzelfde publiek vult den Opera-Schouwburg en de Kerken, stroomt naar de gemaskerde bals en naar de Vasten-predicatiën. Men ziet allerwege dezelfde personen, dezelfde aangezichten, dezelfde kleedingen en dezelfde sieradiën praal, zoowel bij de representatiën van het nieuwe ballet als onder het g-hoor van den Abt Lacordaire. De laatst verloopene week heeft eene recette van vijftig duizend francs in de kas van den Opera-schouwburg opgebracht; en de stoelenzetters en bankportiers der Notre Dame- en St. Roch-kerken hebben hunnerijds meer dan dertig duizend francs ingepalmd.

Gisteren was de St. Roch kerk tot stikens toe vol gepropt met geloovigen. De St. Honoré straat stond van het eene eind tot het andere toe vol met eene dubbele rij koetsen: municipale gardes te paard bestaarden het rijden der koetsen, en binnen de kerk waren schildwachten en piketten troepen geposteerd om onder deze talrijke naar de godsdienstige plegtigheden nieuwsgierige menschenschare de goede orde te onderhouden. Men heeft meer dan 9000 ter communie gaande personen geteld. In de Notre Dame was de toeloop even groot om den Abt Lacordaire te hooren preken; het auditorium bestond uit talloze elegante dames en jonge fashionables. Het was alsof de loges der Opera, de zalen van Tortoni, het Café de Paris en het Café Anglais hunne habitués uitgestort hadden onder de dakgewelven van het aloude Roomsche-Katholieke Tempelgebouw, en voor dit naar hem in stilte luisterende auditorium ontvouwde de predikheer de ultramontane leerstellingen, en die wereld der chaussées d'Antin en der voorstad St. Honoré was in het midden der oude stad opgekomen om het oor te leenen aan den vuurvollen welsprekenden Redenaar, die haar de opperheerschappij van den Paus en van het geestelijke gezag verkondigde.

Men zegge dan nog dat de bevolking van Parijs niet een rommelpot van de wonderlijkste wezens uitmaakt!

— In de *Election* leest men het navolgende artikel:

Zijn wij wel onderrigt, en wij gelooven zulks te zijn uit aanmerking van de bron, die ons het onderstaande heeft geleverd, alsdan hebben de Kabinetten van Auslund, Oostenrijk en Pruisen zich tot het Engelsche gouvernement gewend, ten einde, even de vroeger tijdens de moordtooneelen in Griekenland, middelen te beramen om

de gruwelen te doen ophouden, van welke het noordelijk Spanje ongelukkiglijk de schouwplaats is. Lord Wellington bouwde op Frankrijks med werking in het tot stand brengen eener schikking, en de Heeren Sebastiani en de Broghe schliuen het volmaakt eens geweest te zijn met den edelen Lord, die overigens daarvan confidentieel kennis had gegeven aan den Spaanschen Gezant, Generaal Alava, zijn ouden vriend en Aide de camp ten tijde van den onafankelijks oorlog. Lord Wellington en de noordsche Diplomaten hadden daarenboven het terrein alreeds gepeild en wisten hoe zich te gedragen ten aanzien van de naar Londen uitgewekene Spaansche Vorstelijke familie. Het gevolg hiervan was eene geheel conciliatoire zending, welke werd opgedragen aan Lord Elliot, gewezen Secretaris der Britsche legatie te Madrid in 1821, tijdens Sir W. A'Court aldaar Gezant was, en waarvan de strekking is om aan de strijdende partijen middelen van vergelijk voor te slaan, door beiden tot wederzijdsche inwiligingen over te halen, wier naleving door de groote Mogendheden van Europa zoude worden gewaarborgd.

De bedoelde Hoven wenschen in de eerste plaats, indien het mogelijk zij, den oudsten zoon van Don Carlos met Isabella II te doen huwen op de reeds vroeger door de dagbladen bekend geworden voorwaarden. Wierd dit middel onuitvoerbaar bevonden, alsdan zoude men trachten eene wapenscherping van zes maanden te bedingen tot het openen van onderhandelingen en het onder Englands en Frankrijks hoede tot stand brengen eener schikking. Bijaldien de twee voorgaande middelen onaanneembaar waren, zoude men van de beide partijen pogen te verkrijgen, dat het rest des oorlogs niet miskend wierd; en eindelijk dat de gevangenen en de steden gespaard werden, vermits Europa in de tegenwoordige eeuw niet vermag te dulden, dat Spanje voor deszelfs oogen een bloedig tafereel van slagting en verwoesting ophangt. In geval alle voorstellen wierden verworpen zoude, even als te Venora en Ljbach, onverwijld een kongres worden gehouden om Spanjes toekomstig lot te bepalen. De Spaansche Gezant, de Heer Alava, heeft deze voorstellen per koerier naar zijn Hof gezonden.

— Op den 19den Februarij stierven te BREVILAUQUA, in het Veronesche, twee arme eenvoudige echtelieden, E. Curia en zijne vrouw Francisca, wier leven en dood treffend aan de volkoverlevering van Philémon en Baucis herinneren. De vrouw was 93 jaren oud en lag aan eene zware ziekte; de man was een grijsaard van 109 jaar. Toen de vrouw haar einde voelde naderen, verklaarde de man dat hij den dood zijner vrouw niet overleven kon en met haar sterven wilde. De gerustelijke kwam om het laatste oisiel te beedeelen, en de man verzocht dat hem hetzelfde ijsgeijks mogt worden toegediend, alzo hij reeds de voorboden van den dood in zich gevoelde. Toen de Priester zich verwijderd had, verzocht de vader met een orgineen vrolijk en verhelderd gelaat zijnen zoon,

hem „nog eenmaal“ eenen beker wijn te brengen. Met tranen diende de zoon zijnen vader den wijn toe, ontving zijnen zegen, en had weinige oogenblikken daarna den dool zijn r beide ouders te betreuen. Aan zelfmoord is bij dit merkwaardig geval niet te denken.

— De Duitse dagbladen vermelden een niet onopmerkelijk voorval in betrekking tot de lijkvaart van Keizer Frans I.

De lijkstoet hield stil tegen over de Kapucijner Kerk, en vele adellijke Heeren en Dames van het Hof, binnen de kerk wachtende, traden het lijk te gemoet om het te recipieren. Toen men in het klooster der Kapucijnen moest binnentreden om het lijk in den grafkelder te plaatsen, klopte de lijkheraut aan de deur van het gebouw — „Wie klopt daar?“ riep een stem van binnen. — „Keizer Frans I.“ — „Wat verlangt hij?“ — „Eene stille plek om te rusten.“ — Nu werd de deur geopend en trad een gedeelte van het grafgeleide het klooster binnen. De nieuwe keizer was, tegen gebruik den stoet gevolgd; op het oogenblik dat hij den grafkelder wilde ingaan, waar zijns vader's stoffelijk hulsel moest worden neêrgezet, trad Prins Coloredo voor, en zeide tot hem: „Ik neem de vrijheid aan uwe Majesteit te doen dat U. M. hier niet kan binnentreden: dit is volstrekt strijdig met het gebruikelijk ceremonieel.“ De Keizer, zijnen arm vooruit en gende en den Prins op zijde schuivende, zeide met vaste stem: „Mijn Heer, ik zal alles doen wat mij behaagt.“ En hij stapte in den grafkelder.

— Men meldt uit BERLIJN van den 9den April: Gisteren avond om zes uur is op zijn landgoed Tegel bij Berlijn, in zijn 68ste jaar overleden, de geheime Staatsminister baron Karel Willem van Humbolt. Hij is slechts korten tijd ziek geweest en heeft weinig geleden. Pruisen verliest in hem eenen uitmuntenden staatsman, het rijk der wetenschappen eenen uitstekenden geleerden.

Groot-Brittannie.

Londen, 19 April.

De aftreding van sir R. Peel, als minister heeft in Ierland onder de radikalen groote vreemde verwekt; doch dezelfde partij toont zich zeer verbitterd, dat de Konink Lord Grey over de zamenstelling van een nieuw bestuur heeft geraspdeeld. Een der tolken der bedoelde partij, *the Freeman's Journal*, laat zich daarover aldus uit: „De wederoptrading van lord Grey als minister zou het sein van eene algemeene beroering in Ierland zijn. De edele lord wordt in Ierland gehaat. Zijn naam is in afschuw bij het onderdrukte volk van dat gewest, dat hij met eenen ijzeren scepter heeft geregeerd, en voor welke hij nieuwe ketenen smeedde, toen hij genoodzaakt was, zijn kabinet te ontbinden. Neen, neen; wij hebben lang genoeg onder zijn bestuur, over een, als een vriend vermoemd, dwingeland gezucht. Moeten wij openbaren tegenstand bij den — en dit zouden wij doen, indien hij op nieuw het roer van Staat in handen bekwaam — dat het dan zij tegen eenen verklaarden vijand. Maar ons weder aan bloeddorstige wetten van eenen *Draco* te onderwerpen; neen, dit gebeurt nimmer. Liever verga ieder man, ieder vrouw, ieder kind in Ierland. Waarom nam lord Grey zijn afscheid? Omdat hij de toestemming der volks-vertegenwoordigers voor zijne in de hel gesmeedde dwang-wet (de wet tot be-teugeling der woelingen in Ierland) niet kon verwerven. Dat lord Grey nog eens in het bestuur kome, en de thans bestaande eensgezindheid tussehen de verschillende afdeelingen der liberale partij zal voor on-derlinge tweedragt plaats maken.“

— Een molenaar te Beverly, wiens we-ning des nachts van een aanzienlijke partij koren beroofd was geworden, bedacht het volgende zonderlinge middel om den dief te vangen, indien deze zijnen aanval behalen mogt. Hij had opgemerkt dat de nachtelijke bezoeker zich den toegang tot het huis had verschaft door zijnen vinger door een gaatje in de deur te steken en alzoo de kling op te ligten. De molenaar hing nu van binnen tegen den deur eene gewone rottenval, zoo dat de dief noodwendig de veer moest aanraken wanneer hij den vinger door het bedoelde gat stak. Eenige dagen daarna vond hij werkelijk dan ook des morgens eenen kerel met den vinger aan de deur vastzitten. De Molenaar na hem al het misdadige van zijn oogmerk schamper onder het oog gebragt te hebben, liet hem nu de keuze, of om aan de Justitie overgeleverd te worden, of om hem met de zweep eene kastijding te ontvangen. De dief koos natuurlijk het laatste; de molenaar diende hem vrij onzacht eene goede dozis toe en liet hem daarop loopen.

— In de Noord-Amerikaansche dagbladen wordt gemeld dat de wetgevende vergadering van Nieuw Jersey zich heeft vereenigd met een ontwerp van wet tot afschaffing der publieke straf oefeningen; en tegelijker tijd een zeer streng verbod uitgevaardigd tegen het sedert eenigen tijd in Amerika ingevoerde boksen of vuistvechten, volgens hetwelk niet alleen de strijders, maar ook de aanschouwers en de eigenaars en kapiteins van stoombooten, die dus lawige personen tot zulke schouwspelen voeren, gestraft zullen worden.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, het Schip *de Jonkrouwe Maria*, Kapt. J. K. van Wyk, van Amsterdam; hebbende 42 dagen reis, Passagier: den Heer Peter Fredrik Andre.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt. Wm. Chambrer, van de Coronie.

Den 6den, Z. M. Erik van Oorlog *PEGASUS*, Kapt. Luit. J. P. Muller, van Curaçao, St. Eustatius en St. Martin.

UITGEKLAARD.

Den 6ten, het Schip *Catharina Anna Helena*, Kapt. P. H. Bos, naar Amsterdam; lading: 395 vaten Suiker, 2 baten heele en 4 dito gebroke Koffij en 43 baten schoone Katoun.

IN TEXEL BINNENGEKOMEN:

Den 14den April, het Schip *Anna en Maria*, Kapt. D. Steenveld. — Idem, het Schip *Vrouw Catharina*, Kapt. T. Lange, beide van hier.

IN HELVOET GEARRIVEERD:

Den 16den April, het Schip *de Noord*, Kapt. J. A. Weijerbusch, van hier.

IN AMSTERDAM LIGGEN IN LADING:

Het Schip *Johannes Arnoldus*, Kapt. P. J. Kerkhoven. Het Schip *Clasina Adriana*, Kapt. J. Andriessen. — Het Schip *Nicolaas Witzel*, Kapt. F. Lange. — Het Schip *de Snelheid*, Kapt. G. Wessels. — Het Schip *de Prins der Nederlanden*, Kapt. J. Hilbrands. — Het Schip *Louisa*, Kapt. J. K. de Jong.

Advertentiën.

(22653) TRANSPORT.

Den 22sten Mei 1835. FRANCOIS GASPARD COUPAIN, aan CATHARINA van UCKERMAN, voor haar minderjarig Kind WILLEM JOHANNES UCKERMAN, van het Huis en Erf aan de *Jode Breedestraat*, L^a. D. N°. 12.

HYPOTHEKEN.

Den 29sten Mei. J. H. WAGNER, 1°. Hypotheek, ten behoeven JACOB RIEMSDER VRIES, te vestigen op het Huis en Erf, gelegen aan de *Klipsteenstraat* en uitkomende aan de *Keizerstraat*, bekend onder L^a. B. N°. 134 en 206.

Den 3den Junij. JOHANNA van LENTZ; 1°. Hypotheek, ten behoeven W. H. LANS, Kurator en Weesmeester binnen deze Kolonie, voor diverse Minderjarigen, te vestigen op het Huis en Erf aan de *Weide straat*, bekend onder L^a. D. N°. 276.

Paramaribo, den 6 Junij 1835.
WENTHOLT.

(25764) VERKOOP BIJ EXECUTIE, ten overstaan van den lung. Adj. Griffier bij het Gerechtshof te Suriname.

Van de Slavin *Princes*; aankomende T. C. HEIJDEN.

Deze Executive verkoop zal plaats vinden op Woensdag den 10 Junij 1835, 's voormiddags ten negen uren, voor het lokaal van het Gerechtshof dezer Kolonie.

Het proces-verbaal van arrest of in beslagname, ligt ter visie ter Griffie van het Gerechtshof voormeld.

Paramaribo, den 7 Junij 1835.

De Deurwaarder bij het Gerechtshof te Suriname, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken.

A. F. FERNANDES Jr.

(35458) EXECUTEUREN in den Boedel wijlen den Heer J. H. ROOSWIJK, zullen over zes weken, dag en datum nader te bepalen, door den Vendmeester S. F. FLU, publiek doen verkoopen, de navolgende EFFECTEN; aankomende genoemden Boedel, als:

1°. Het *ERF* en daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen alhier aan de *Gravestraat*, bekend onder L^a. A. N°. 8.

2°. Idem idem, aan de *Heerenstraat*, bekend onder L^a. A. N°. 22.

3°. Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Kromme Elleboogstraat*, L^a. A. N°. 1016.

4°. Idem idem, aan de *Oude Oranje Tuin*, L^a. B. N°. 156.

5°. Idem idem, aan de *Keizerstraat*, L^a. D. N°. 162.

6°. Het *ERF* en daarop staande *GEBOUWEN*, aan de *Saramaccastraat*, uitkomende aan de rivier *Suriname*, L^a. D. N°. 533.

7°. Idem idem, aan de *Weidestraat*, L^a. D. N°. 257; — en

8°. Idem idem, aan de *Voorstad Zee-landia*, L^a. D. N°. 19.

Paramaribo, den 5 Junij 1835.

S. F. FLU qq.

J. F. FAVEREIJ qq.

(25473) *HEDEN MIDDAG* om 4 uren Vendu, van diverse Provisien, Dranken, enz., en hetgeen verder ten voorschijn zal worden gebragt, ten Sterfhuize van den Heer HANS PIETER LUDWIGSON, in het Huis laatst bewoond door den Heer JAN SCHREIN, in de *Rust en Vredestraat*, L^a. D. N°. 4.

Paramaribo, den 9 Junij 1835.

P. VAN LEEUWEN qq.

Te Huur:

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen alhier aan Paramaribo, aan de *Maagdenstraat*, bewoond door den WeEdelen Heer J. C. DALRYMPLE. — Nader te bevragen bij den Heer ABRAHAM S. VAN COERLAND. (25436)

Paramaribo, den 8 Junij 1835.

(25474) Bij reeds vorige Courant gannonceerde verkoop van de *GRONDEN* en *GEBOUWEN* der verlatene Plantaadje *Mondesir*, gelegen in de *Motkreek*, met daaraan verbonden *SLAVEN*, zal alnu plaats hebben op Woensdag den 10den dezer, 's namiddags ten vier uren, door en ten huize van den Vendmeester M. A. KEIJSER.

Voorts het *GERAAMTE* van een *HUIS*, staande op het Erf van de Wed. BUTTNER, aan de *Waterkant*.

Ter Drukkerij van FUCHS & Co.